

Předběžné otázky

1. Musí být článek 2, čl. 6 odst. 1 a 3, jakož i čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že soud, který rozhoduje v trestní věci a zároveň je žalovaným v řízení vedeném o žalobě na náhradu škody, kterou podal obžalovaný v této trestní věci a která se zakládá na tvrzení o nezákonném postupu, kterého se při své činnosti dopustil tento soud nebo soud, který je jeho právním nástupcem v téže nebo jiné trestní věci, nebo který by v případě, že by dané žalobě bylo vyhověno, byl povinen k náhradě škody, není nezávislým a nestranným soudem ve smyslu unijního práva?
2. Pokud ano, musí být uvedená ustanovení unijního práva vykládána v tom smyslu, že takový soud nemůže pokračovat v trestním řízení ani rozhodnout ve věci samé, a jaké důsledky by z hlediska procesních a hmotněprávních úkonů tohoto soudu mělo, pokud by se nevyloučil pro podjatost?
3. Musí být článek 2, čl. 6 odst. 1 a 3, jakož i čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že je narušena nezávislost soudu, který se zrušuje přijatou novelou zákona za sadebnata vlast (zákon o organizaci soudů) (DV č. 32/26. dubna 2022, jejíž provádění bylo odloženo ke dni 27. července 2022), přičemž soudy ale musí pokračovat v projednávání přidělených věcí až do tohoto dne a i poté musí pokračovat v projednávání věcí, ve kterých se již konalo předběžné jednání, pokud je zrušení soudu odůvodněno tím, že je tak zaručena ústavní zásada nezávislosti soudnictví a ochrana ústavních práv občanů, ale není řádně prokázáno, jaké skutečnosti odůvodňují závěr, že tyto zásady byly porušeny?
4. Musí být uvedená ustanovení unijního práva vykládána v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním pravidlům, jako jsou pravidla uvedená v zákoně o organizaci soudů [DV č. 32/26. dubna 2022, jehož provádění bylo odloženo ke dni (27. července 2022)], která z výše uvedených důvodů vedou k úplnému zrušení [Specializiran nakazatelen sad (specializovaný trestní soud) jako] samostatného soudního orgánu v Bulharsku a k přeložení soudců (včetně soudce soudního kolegia, které rozhoduje v dané trestní věci) z tohoto soudu na jiné soudy po celé zemi, a to i na takové soudy, které jsou velmi vzdáleny od jejich nynějšího působíště, bez předchozího určení dotyčného místa, bez souhlasu soudců a v rámci omezení upravených zákonem, která platí pouze pro tyto soudce a stanoví nejvyšší přípustný počet soudců, které bude možné opětovně jmenovat u některého soudního orgánu?
5. Pokud ano a s ohledem na přednost unijního práva, jaké procesní úkony by v takovém případě měli soudci soudů, které mají být zrušeny, provést? Jaké důsledky by to mělo pro procesní rozhodnutí soudu, který má být zrušen, ve věcech, které musí být dokončeny, a pro konečná rozhodnutí v těchto věcech?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 10. června 2022 – Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited v. Kommunikationsbehörde Rakousko (Komm Austria)

(Věc C-376/22)

(2022/C 359/33)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited

Žalovaný: Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 3 odst. 4 písm. a) bod ii) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399) vykládán v tom smyslu, že jako opatření týkající se „určité služby informační společnosti“ lze chápat rovněž zákonné opatření, které se týká obecně popsané kategorie určitých služeb informační společnosti (jako jsou komunikační platformy) nebo je pro existenci opatření ve smyslu tohoto ustanovení nezbytné, aby bylo přijato rozhodnutí týkající se jednoho konkrétního případu (například jmenovitě uvedené komunikační platformy)?
2. Musí být čl. 3 odst. 5 směrnice 2000/31⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že pokud Komisi a členskému státu sídla není „co nejdříve“ (dodatečně) oznámeno přijaté opatření, jak požaduje toto ustanovení, má to za následek, že takové opatření nemůže být – po uplynutí doby postačující pro toto (dodatečné) oznámení – na určitou službu uplatňováno?
3. Brání čl. 28a odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU⁽²⁾ ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. 2010, L 095, s. 1) ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1808⁽³⁾ ze dne 14. listopadu 2018, kterou se mění směrnice 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) s ohledem na měnící se situaci na trhu (Úř. věst. 2018, L 303, s. 69) použití opatření ve smyslu čl. 3 odst. 4 směrnice 2000/31, které se netýká pořadů a videonahrávek vytvořených uživateli poskytovaných na platformě pro sdílení videonahrávek?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1808 ze dne 14. listopadu 2018, kterou se mění směrnice 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) s ohledem na měnící se situaci na trhu (Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 69).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 10. června 2022 – LR v. Ministero dell’Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia

(Věc C-377/22)

(2022/C 359/34)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: LR

Žalovaní: Ministero dell’Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia

Předběžná otázka

Aniž je dotčena možnost posouzení roků služby odpracovaných žalobkyní ve Spojeném království ve smyslu unijního práva, a to i přes vystoupení Spojeného království z Evropské unie, musí být čl. 45 odst. 1 a 2 SFEU a čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení č. 492/2011⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že brání takovému ustanovení, jako je čl. 1 odst. 6 nařízení vlády s mocí zákona č. 126/2019, přeměněného se změnami zákonem č. 159/2019, podle něhož se pro účely účasti v mimořádném výběrovém řízení pro přijetí pedagogických pracovníků italských středních škol na dobu neurčitou považují za platné pouze roky dočasných služeb, které uchazeči odpracovali v národních státních středních školách, a nikoli také